Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VII nr. 100 (556) * miercuri 12 dec. 1956 * 4 pag. 15 bani

O bătaie cu care sîntem de acord!

AŞA VA FI MAI BINE

Incă de la începutul noului an mi-am pus în gînd să învăț bine la limba romînă. Insă, drept să vă spun, nu prea știam cum să mă pregătesc. Citirea lecției de zi, povestirea ei... și cam atît. După cîteva săptămîni mă pomeneam că uitasem de tot lecțiile din urmă. De aceea acum, chiar din primele zile ale trimestrului al II-lea, m-am hotărît să-mi fac un caiet care să cuprindă viața și operele fiecărui poet și scriitor. (Se știe că, atunci cînd scrii, ții mai bine minte). Iar la sfîrșitul trimestrului, cînd se va repeta materia predată, nu-mi voi mai pierde timpul căutînd prin manual, ci voi avea totul în rezumat la îndemînă.

Dana SOCEANU
Clasa a VI-a
Şcoala de 7 ani nr. 121
Bucureşti

DRAGA REDACȚIE,

Detaşamentul nostru a obținut rezultate frumoase la învățătură. Am întîmpinat tezele bine pregătiți. La sfîrșitul trimestrului am obținut majoritatea mediilor 5 și puține medii 4.

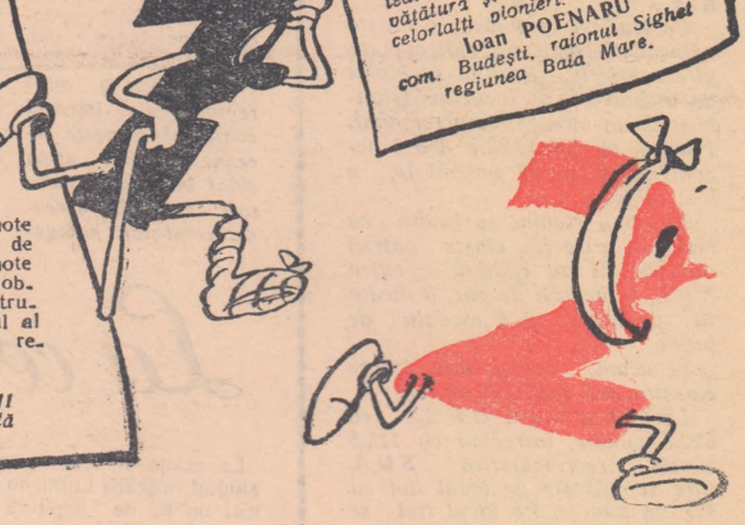
Trimestrul al II-lea ne-a adus numai note bune. Acum pregătim o serbare pentru pomul de iarnă. Invățăm cîntece, jocuri și o piesă de teatru. Dorim succes la învățătură și spor la muncă și celorlalți pionieri.

Ioan POENARU
com. Budeşti, raionul Sighet
regiunea Baia Mare.

BUCURIA UNITATII

Ca să fiu sinceră, în trimestrul acesta, am învățat mult mai bine decît în primul pătrar al anului trecut. Numărul celor cu note bune a crescut. Astfel, 28 de pionieri din unitate au note 4 și 5, iar 10 pionieri au obținut în tot timpul trimestrului numai 5. Pe trimestrul al doilea, vrem să obținem rezultate și mai bune.

A. REICH
preşed. unit. nr. 11
Şcoala medie mixtă
Dumbrăveni

UNDE E GREŞEALA?

Incurcătura voastră, s-o spun drept, mi-a dat și mie destulă bătaie de cap. Ca s-o descurc m-am dus pe la matematicieni, pe la astronomi, la fizicieni, dar toți mi-au spus că așa problemă n-au întîlnit de cînd sînt! Ce mai tura-vura, pînă la urmă a trebuit să-mi pun picioarele în apă rece și să caut singur rezolvarea.

Vasăzică, problema era așa: Intr-o zi, mai bine spus într-o după amiază, fetele din clasa a VII-a de la școala voastră au fost chemate să ajute la ștergerea geamurilor. Printre cele care au răspuns chemării ați fost și voi. Nimic de zis. Ați muncit cu tragere de inimă și în scurtă vreme ați făcut ca toate geamurile să strălucească lună. Toate bune și frumoase, numai că, după cîte mi se pare, problema de abia acum începe.

— Scrisoare deschisă către Margină Emilia, Tomiță Ana și Stavarache Elena, din clasa a VII-a, de la Școala de 7 ani din comuna Dîlga, raionul Lehliu, regiunea București.

Aşadar treaba s-a terminat și fetele au plecat spre casă. Voi trei însă ați rămas la școală.

— Gata! a zis una dintre voi Au plecat toate!

Ați deschis încet ușa cancelariei și, cu mîinile tremurînde, ați început să căutați catalogul clasei voastre. L-ați găsit ușor, că doar nu era un ac într-un car cu fîn!

Şi iată că în clipa aceea s-a petrecut cu voi o minune. Din eleve în clasa a VII-a, v-ați trezit dintr-odată profesoare în toată legea. Şi, așa cum le stă bine unor profesoare, ați deschis catalogul și ați început să ascultați:

— Să răspundă la lecție eleva Margină Emilia! a cerut cu autoritate „profesoara" Margină Emilia.

Cum însă, după cum prea bine se vede, eleva și profesoara erau una și aceeași persoană, s-a socotit de cuviință să se treacă peste alte întrebări și să se pună direct nota.

— Bravo! Extraordinar! Ai răspuns minunat! o lăudă profesoara Margină Emilia pe eleva Margină Emilia. Pentru asta, uite, iți pun un 5 la romînă, un 5 la matematică, un 5 la istorie și încă vreo cîteva note din astea, ca să le ai rezervă pentru tot anul școlar!

Şi așa ați făcut pe rînd voi, toate cele trei fete din comuna Dîlga, regiunea București. Apoi ați închis catalogul, ați închis ușa cancelariei, ați închis ușa școlii și ați plecat acasă.

Dar a doua zi... ei, asta-i!, a doua zi s-a aflat totul. Vi s-a spus că ați făcut o greșeală de neiertat! Deci, întrebarea la problemă e: unde e greșeala? care e greșeala?

Vă spuneam chiar de la început că întrebarea asta mi-a dat și mie destulă bătaie de cap. Dar pînă la urmă am rezolvat-o. M-am uitat în catalogul acela și am găsit greșeala. Tu, Margină Emilia, l-ai făcut pe 5 așa de tremurat, că parcă ar fi bolnav de friguri! Tu, Tomiță Ana, l-ai schilodit într-un hal!... parcă-ar fi venit din cine știe ce bătălie. Iar tu, Stavarache Elena, ce să mai spun! L-ai făcut pe 5 ca pe un covrig! Păi așa se scriu notele?

Tocmai de asta vă trimit scrisoarea asta, ca să vă arăt ce greșeală ați făcut.

GHEORGHIȚĂ REPORTERUL

Un „Post scriptum" pentru cititori

In caz că cititorii rîndurilor de mai sus socotesc că eu, Gheorghiță Reporterul, n-am descoperit adevărata greșeală, îi rog să-mi comunice părerea lor în scris, pe adresa redacției.

Acelaşi

CÎTEVA ÎNSEMNĂRI...

Elena pășește cu grabă, dar și cu grijă, ca să se ferească de noroiul ce acoperă pe alocuri drumul. In mînă duce ghiozdanul cu cărți. Ei, dar uite-l și pe Dragomir Dumitru, colegul ei. Ține o bucată de pîine și aruncă firimituri porumbeilor de pe stradă.

Elena, rîzînd, îl întreabă:

— Ai de gînd să mai aduni mulți?

Dumitru, preocupat de „prietenii" lui, îi răspunde serios Elenei:

— Am 8 porumbei.

— Pentru mîine avem multe lecții de învățat?

— Nu, nu prea...

Dar, sinceri să fim, Dumitru nici nu se uitase prin orar, pentru că, după ce a venit de la școală, a și plecat cu porumbeii la „plimbare".

Dar ce, Elena Petrescu n-a fost azi la școală? De ce-l întreabă pe el de lecții? Nu, n-a fost la școală. N-a lăsat-o mama, zicea că e răcită. Dar mîine o să se ducă. Acum merge la Dana Iliescu, ca să-și pregătească temele împreună.

Să le lăsăm să învețe în liniște și mîine să facem cunoștință cu toți colegii lor, cu clasa a IV-a de la Școala de 7 ani nr. 1 din Roșiorii de Vede.

...Ora de citire. Clasa e plină, nu lipsește nimeni. Iată-i pe Dumitru Dragomir, pe Elena Petrescu și pe Dana Iliescu, cunoștințele noastre din ajun. Oare cum s-or fi pregătit pentru astăzi? Ei, dar să facem liniște. Chiar acum tovarășa învățătoare i-a cerut Elenei să citească lecția. Ce frumos citește Elena! Curgător, fără nici o poticneală! Are și toate temele scrise. Parcă nici n-ar fi lipsit ieri de la școală...

Dar Dragomir? Nu cumva porumbeii nu l-au lăsat să-și scrie lecțiile? Iată și caietul lui. Invățătoarea se uită în caiet și-i zice lui Dragomir: „Bravo" Asta înseamnă că a scris bine.

Căci e un fel de lege în clasa a IV-a de la Școala de 7 ani nr. 1 din Roșiorii de Vede. Iți place să hrănești porumbeii? Hrănește-i! Nu te-a lăsat mama în ajun să vii la școală? Nu te-a lăsat! Dar a doua zi în clasă, toată lumea trebuie să știe lecția! Şi încă bine de tot!

AL. MIHU

Monumentul de marmură

In piața fostului Teatru Național, se află un monument de marmoră. Adesea, grupuri de pionieri din școlile apropiate împodobesc acest monument cu flori și zăbovesc cîteva clipe citind și recitind cele cîteva cuvinte săpate în piatră: „Glorie eternă eroilor și martirilor care au căzut în lupta pentru libertate și bunăstarea poporului".

...Și, fără voie, gîndul se întoarce înapoi cu decenii, către ziua aceea de 13 decembrie a anului 1918, cînd, pe aceste locuri, a curs în valuri sînge muncitoresc.

★

Ne aflăm în primii ani de existență ai Statului sovietic. Moșierii și industriașii țărilor capitaliste asmuțiseră armate întregi cu gîndul să sugrume noua orînduire a muncitorilor și țăranilor. Dar muncitorii din țările capitaliste se ridicau cu hotărîre întru apărarea tînărului stat sovietic în care vedeau întruchiparea propriilor lor năzuinți. Aceste năzuinți către libertate și o viață omenească însuflețeau și lupta muncitorimii din țara noastră, greu exploatată, lipsită de drepturi, împotriva căreia guvernele burgheze deslănțuiseră o cruntă teroare începînd cu starea de asediu și sfîrșind cu arestul, schingiuirea și chiar moartea.

Acestea sînt împrejurările în care, în zilele lui decembrie 1918 începe greva tipografilor de la „Sfetea" și „Minerva". Tipografii refuzau să tipărească minciunile moșierilor și capitaliștilor despre Statul sovietic. Guvernul ia măsuri împotriva greviștilor. Atunci, mii și mii de muncitori din București și din întreaga țară se solidarizează cu tipografii. In ziua de 13 decembrie o coloană compactă de muncitori, demonstrînd pașnic se îndreaptă spre sediul sindicatelor purtînd lozinci ca: „Jos starea de asediu", „Trăiască Revoluția rusă", „Vrem pîine"... Demonstranții sînt întîmpinați de focul ucigaș al mitralierelor. Soldații care refuză să tragă sînt înlocuiți pe loc. Sîngele curge în valuri. Sute de muncitori sînt arestați și schingiuiți în beciurile siguranței. Sediile sindicatelor sînt devastate

Sălbăticia guvernului burghezo-moșieresc n-a putut înfrînge însă valul crescînd al luptelor revoluționare. Grevele și demonstrațiile se țin lanț. Mase din ce în ce mai largi se alătură luptei clasei muncitoare...

★

...Sînt de atunci 38 de ani... Astăzi magazinele de stat din piața fostului Teatru Național își expun cu mîndrie vitrinele încărcate. O forfotă veselă și zgomotoasă însuflețește strada... Și, privind la toate acestea, închini în gînd recunoștință celor care au căzut pentru viața noastră fericită de astăzi, martirilor de la 13 decembrie 1918.

A. WEISS

★ Nu de mult, la Varșovia, — capitala R. P. Polona, — Comitetul Internațional care s-a ocupat cu desfășurarea întrecerilor de atletică ușoară pentru cupa „Swiat Mlodych", a stabilit echipele învingătoare. ★

La aceste întreceri au participat 2.000.000 de pionieri și școlari, din șase republici.

Cupa „Swiat Mlodych" a fost cucerită de școala Liselotte-Hermann din orașul Eisenach — R. D. Germană. Pionierii cehoslovaci din Kuncicka au cucerit locul II. Școala nr. 64 din orașul Poznan — R. P. Polonă — locul III, Pionierii Școlii nr. 122 din orașul Kiev, locul IV.

Comitetul Internațional a hotărît să trimită invitații de participare la întrecerile anului viitor pionierilor și școlarilor din Albania, Bulgaria, Iugoslavia, Romînia și Ungaria.

În fotografie vedeți echipa deținătoare a cupei. Cele mai frumoase rezultate le-au obținut cele două surori gemene — Uta și Heide Hasselbarth. Surorile gemene sînt pasionate nu numai de sport. Utei îi place mult muzica, cîntă bine la vioară. Heide e maestră la croșetat, Peter Magdeburg, băiețelul care poartă ochelari, e un pasionat al istoriei.

Toți cei zece învingători poartă cravata albastră de pionier. Ei iubesc foarte mult sportul. In fiecare dimineață fac exerciții de înviorare, toți știu să înoate bine, joacă fotbal, volei și deseori fac excursii prin Turingia lor dragă.

Sportul nu-i împiedică la învățătură. Toți cei zece sportivi învață foarte bine. Ii felicităm !...

S-au închis Jocurile Olimpice

Sîmbătă 8 decembrie, într-o atmosferă sărbătorească, s-a închis, la Melbourne, cea de a XVI-a Olimpiadă. Pe marele stadion, plin pînă la refuz, a avut loc ceremonia închiderii.

In sunetele fanfarei apare coloana sportivilor deținători de medalii. In fruntea coloanei se află, conform tradiției, sportivii Greciei. In rîndurile sportivilor deținători de medalii recunoaștem cu emoție pe Linca, campionul nostru olimpic la box, pe L. Rotman, cuplul Ismailciuc-Alexe, pe Olga Orban, Petrescu... Ei pășesc purtînd cu mîndrie pe piepturile lor inscripția: ROMINIA.

Pe stadion s-a lăsat o liniște adîncă. Herlazii au ridicat lungile trompete... Răsună semnalul de închidere al Jocurilor Olimpice. E un moment impresionant. Flacăra olimpică, care a ars necontenit de la 22 noiembrie, a fost stinsă.

Sportivii romîni se întorc cu rezultate care fac cinste patriei noastre. Ei au cîștigat pentru R.P.R. 5 medalii de aur, 3 medalii de argint și 5 medalii de bronz.

Și acum, cîteva date despre clasamentul neoficial pe țări:

Locul I îl ocupă U.R.S.S cu 622,5 puncte, întrecînd cu 125,5 puncte reprezentativa S.U.A. care se găsește pe locul doi cu 497 de puncte. Pe locul trei se găsește Australia, locul patru Germania, locul cinci R. P. Ungară, locul șase Anglia...

Echipa țării noastre se găsește pe locul 11 din 67 de țări avînd acumulate 93 de puncte.

DICTIONAR GEOGRAFIC

De ce i se spune America?

Căutînd drumul spre Indiile rîvnite pentru mirodeniile lor, genovezul Cristofor Columb (sau Cristobal Colon, după numele spaniolizat), primul european care a străbătut Oceanul Atlantic navigînd spre apus, a întîlnit popoare și pămînturi noi. Dar Columb n-a descoperit decît o mică regiune din imensul continent de peste ocean. Luîndu-i urma chiar în timpul vieții sale și după aceea, numeroși alți navigatori au împins mult mai departe explorarea unor ținuturi înfloritoare și cu o înaltă civilizație. Printre acești conquistadori se numără și Amerigo Vespucci, singurul prieten căruia Columb îi destăinuia proiectele și-i arăta hărțile.

Florentin de origină, Amerigo Vespucci a făcut patru călătorii în zona vestică a Atlanticului. Spre deosebire de Columb, care, înșelat de povestirile lui Marco Polo, a fost tot timpul convins că a descoperit imperiul Marelui Han — China și Japonia, — Vespucci și-a dat seama că are în față popoare și țări necunoscute. De aceea le-a și numit „Lumea nouă". Tot ceea ce vedea, obișnuia să povestească prin scrisori unui bun prieten. Acesta a arătat scrisorile ducelui René de Lorena, un feudal învățat, care s-a grăbit să le tipărească, iar țărilor descrise de Amerigo Vespucci — cum și celor descoperite de Columb — la propunerea geografului german Waldseemuller le-a dat numele de America. Cu timpul, denumirea a fost extinsă asupra întregului continent, în special datorită hărții întocmite în anul 1541 de cunoscutul geograf olandez Mercator. Pe această hartă întregul teritoriu, scăldat de Atlantic, dintre regiunea celor doi poli, este denumit America. Numele lui Columb îl poartă doar mica republică Columbia și orașul Colombo capitala Ceylonului.

Prietenii tăi de peste hotare

„FRAMFULKINHEN"

In Norvegia există o organizație de copii numită „Framfulkinhen". Ea a fost creată de Partidul Muncitoresc din Norvegia și în rîndurile ei se găsesc vreo opt mii de școlari — între 7 și 16 ani. „Framfulkinhen" se ocupă cu organizarea odihnei copiilor oamenilor muncii, cu educația lor sportivă. Membrii acestei organizații poartă uniformă: o bluză albastră și fustă sau pantaloni bleumarin. Au și o insignă — o săgeată acoperită cu email alb pe care scrie: „Fram" ceea ce înseamnă „Inainte".

„Fram" este numele legendarului vas cu care Nansen și ceilalți cercetători norvegieni neînfricați au întreprins expedițiile lor în Arctica.

Școlarii din „Framfulkinhen" învață sîrguincios limbi străine și le place foarte mult să schieze și să patineze. Elevii mai mari coboară cu schiurile de pe munții înalți și știu să sară de pe trambulină.

Le place mult și turismul. In timpul excursiilor ei își pregătesc singuri mîncarea, își spală vasele, se pricep foarte bine să-și instaleze corturile

In vara trecută „Framfulkinhen" a organizat o tabără internațională, în care s-au odihnit copii din douăsprezece țări. In vara anului 1957 — copiii norvegieni vor pleca în Artek

Organizația „Framfulkinhen" educă pe copiii oamenilor muncii din Norvegia în spiritul stimei și al dragostei față de toate popoarele.

La ce folosește luna?

La prima vedere, s-ar părea că studiul mișcării Lunii nu poate avea nici un fel de legătură cu viața noastră practică. Lucrurile nu stau tocmai așa. Încă din antichitate, Luna a fost folosită la măsurarea timpului și la alcătuirea calendarelor. O lună calendaristică are la bază tocmai perioada după care se reîntorc fazele Lunii. (Timpul după care revine Luna plină, spre exemplu.)

O dată cu marile descoperiri geografice, s-a simțit nevoia de a găsi o metodă după care să se poată determina poziția unui vas pe mare. Multe vase se pierdeau, deoarece căpitanii lor nu știau exact locul unde se aflau. În secolul al XVII-lea s-a găsit o astfel de metodă, care avea la bază tocmai mișcarea Lunii.

După cum oricine știe, Luna se mișcă pe cer mai repede decît stelele. Cunoscînd poziția stelelor și mișcarea Lunii putem prezice la fiece oră unde se va afla ea pe cer. Invers, cunoscînd locul de unde se face observarea Lunii și poziția ei pe cer, putem ști la ce oră s-a făcut observația.

Din aceste calcule, precum și din altele, se poate afla poziția unui vas pe mare. De pildă, un vas aflat în larg transmite că la o anumită oră a văzut Luna în dreptul unei anumite constelații. Cei care interceptează comunicarea transmisă de pe vas vor putea afla exact în ce loc de pe glob se află corabia respectivă.

În felul acesta Luna a dat un sprijin însemnat dezvoltării navigației.

Trebuie să spunem că Luna a folosit și marelui savant englez Newton ca să găsească legea atracției universale și să întemeieze știința mișcării corpurilor: mecanica. Fără mecanică nu s-ar fi putut construi nici o mașină și nu am fi cunoscut dezvoltarea tehnicei care a schimbat fața pămîntului. Mecanica s-a aplicat mai întîi la studiul mișcării corpurilor cerești și numai apoi a coborît pe pămînt ocupîndu-se de mișcările corpurilor de aci. S-a întîmplat așa, deoarece la corpurile cerești studiul mișcării este mai ușor, căci nu intervin frecările, care complică foarte mult studiul mișcărilor de pe suprafața pămîntului. Astfel că, atunci cînd ne gîndim la importanța teoriei mișcării Lunii, nu trebuie să ne mărginim numai la anume detalii, ci să vedem un ansamblu: adică să vedem ce urmări a avut această teorie asupra dezvoltării științei dezvoltare care a influențat atît de mult propășirea tehnicii.

In ultima vreme s-a arătat că pămîntul nu are o mișcare de rotație perfect uniformă, că el uneori se învîrtește puțin mai repede, iar alteori mai încet. Tot Luna servește la punerea în evidență a acestor mici neregularități și la corectarea ceasurilor noastre, așezate după rotația pămîntului, astfel ca ele să ne indice ora cu o foarte mare precizie.

In sfîrșit, observînd cu mare precizie poziția Lunei pe cer, din diferite locuri de pe pămînt, se poate deduce cu o mare exactitate forma și dimensiunile pămîntului. Aceste două aplicații ultime ale studiului mișcării Lunii vor sta la baza unor cercetări speciale cu ocazia Anului Geofizic Internațional 1957-1958.

Prof. univ.
Călin POPOVICI

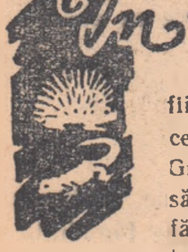

Impreună

Am întîlnit mulți pionieri care se întreabă ce ar fi mai interesant de făcut în grupă, mai plăcut. Unii au găsit răspuns la această întrebare, alții nu. O să vedeți din cele ce urmează:

In clasă...

In clasa a V-a a luat ființă colțul viu. De la început, grupa Gabrielei Grama a primit sarcina să-l îngrijească. Treaba a făcut-o cu multă dragoste. Neneș Aurelia se ocupă de acvariu, Daneț Florin de animale. Au destulă bătaie de cap, să știți! Numai de la arici cîte au pățit. Nu voia să stea liniștit în colțul lui și pace! Cînd era lecția în toi, se plimba printre bănci, o lua ba spre tablă, ba spre ușă. Abia i-au construit o cușcă frumoasă, că a dispărut! Ce l-au mai căutat pionierii!

Dar cu șopîrla... Intr-o dimineață au găsit scris pe tablă cu litere de-o schioapă: „A murit șopîrla". Ce rîs a fost! Cei dintr-a II-a, care învățau după amiază în aceeași sală, nu știau că iarna șopîrlele și șerpii intră în așa zisul stadiu de hibernare, adică de amorțire. A trebuit să rămînă după ore Grama, să le explice. Altfel ar fi crezut că e moartă de-a binelea.

Și ceea ce v-am povestit credeți că e tot ce fac pionierii grupei a II-a? Nicidecum. Ei își găsesc tot timpul de lucru în clasă, au mereu cîte ceva de făcut.

...și acasă

Cît a fost vara de lungă, băieții din grupa I, a clasei a IV-a se adunau mereu acasă la președintele lor, Gherand Paul. Acolo au construit un teatru de păpuși. Intr-un șopron au meșterit un fel de scenă, o cortină, bănci, iluminație și... cîteva păpuși. Totul era gata, afară de piesă. Așa că Lobel Tiberiu, cel mai bun prieten al președintelui, și Coman Monica au trecut la acțiune. De la librărie au cumpărat o carte cu piese și, cu toate că era în mijlocul verii, au jucat „Moș Gerilă" de Surinova. Cît despre spectatori, n-aveți nici o grijă... a fost toată grupa.

La mulți ani, Mihaela!

De ziua președintei

In cameră la Marcu Mihaela parcă-i mai plăcut astăzi. Pe masă, un buchet de flori, un pachet primit în dar de la tata... Totul parcă strălucește, parcă-i altfel. Și pe drept cuvînt. Astăzi Mihaela împlinește 11 ani.

In cameră e liniște. Mihaela e bucuroasă și totuși... Se gîndește că poate ar fi fost mai bine să le spună fetelor că e ziua ei. Ar fi fost bine să vină și ele. Dar cum poți să te duci așa, să spui: e ziua mea, știți...

— Cioc, cioc... se aude tocmai atunci o bătaie ușoară în ușă.

Erau Rotaru Lidia și Muha Elisabeta, cele mai bune prietene ale ei. La început stingherite, parcă îndemnîndu-se una pe alta, au felicitat-o și i-au adus în dar o carte. Puțin mai tîrziu au venit și ceilalți colegi de grupă.

— La mulți ani, Mihaela, și fetele s-au repezit s-o sărute, s-o tragă de urechi după obicei. Apoi au cîntat, au dansat și au spus glume.

Cît de plăcut a fost!

Nemai...

Cred că o cunoașteți pe Nicula Maria. A fost președintă de grupă și acum un an. Este și anul acesta. E o președintă bună, are planuri mari. Tocmai de asta au ales-o pionierii. De mult visează ea să facă ceva nemaivăzut. Dar știi, așa, să se ducă vestea. Odată a venit cineva și i-a vorbit despre teatrul de păpuși din grupa lui Gherand.

— Hm! a făcut ea. Păpuși... și a strîmbat din nas.

Au venit și alte propuneri. Lui Nicula însă nu i-au plăcut nici acestea. Ea vrea să facă în grupă ceva nemaiauzit, ar vrea ca despre grupa ei să se scrie și în ziare, să afle și să se mire toată țara. In timpul acesta, pionierii stau... stau și se plictisesc. Și ea, Nicula Maria, se tot gîndește la ceva nemaivăzut, nemaiauzit, nemaipomenit, nemai...

*

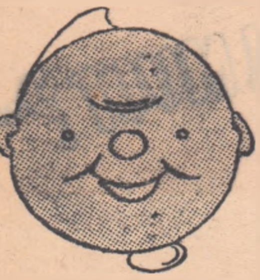
Toate acestea s-au întîmplat la Școala de 7 ani mixtă nr. 1 din Făgăraș. După cum ați văzut, pionierii de aici au găsit răspuns la întrebarea care se află la începutul povestirii noastre. Că mai sînt unii care așteaptă lucruri nemaipomenite, nemaiauzite, nemai... și asta e adevărat. Dar ce are a face? Insemnat e faptul că prietenii sînt împreună. Totdeauna împreună.

Geta COSTIN

UMOR

DOUA FEȚE

Nicola are două fețe: Priviți-l, zîmbitor și ascultător în clasă, iar acasă...?

Intoarceți poza și veți afla.

(Din „Septemvrice" — gazeta pionierilor bulgari).

SUPARAREA LUI FRANCOIS

Intr-o dimineață, fratele meu mai mic, François, mă întreabă:

— Ai văzut avionul ăla frumos?

— Care avion?

— Ala pe care l-am visat azi noapte.

— Prostuț mai ești! Cum era să-l văd, dacă l-ai visat?

— Ei, și? Dacă veneai la mine, în pat, îl vedeai și tu! răspunse supărat François.

(Din „Vaillant" — revista copiilor francezi).

Pățania Feliciei

La ce se gîndea oare? La notele mari pe care le primise în ziua aceea sau la ceea ce avea de făcut pentru a doua zi? Pe semne că la teme, deoarece, la un moment dat, se ridică și, cu pași domoli, se apropie de masa pe care, cu cîteva minute în urmă, pusese cărțile. Fără voie însă, privirea îi alunecă afară, în stradă, unde fulgi ușori de zăpadă împestrițau hainele fetelor care se zbenguiau în voie.

Privi la ele mai bine de cinci minute. De odată la ureche îi ajunse un glas tainic venit parcă de departe.

— „Ce trebuie să te omori tu cu învățătura? Ai numai note bune. Ești o fată inteligentă..." La început Felicia rămase năucă. Apoi își reveni și-și scutură cu tărie capul. Glasul tainic însă, continua să-i vorbească: „...pricepi totul din explicațiile profesorilor..."

Biata Felicia nu știa ce să facă. Oricum, glasul avea cît de cît dreptate. Dar... nu! Nu se poate... „Intîi să-mi fac temele și apoi pot să merg la joacă", — își zise, dar glasul acela o sîcîi din nou: „Felicia, dar e păcat să stai închisă în casă pe o vreme ca asta și să-ți irosești timpul repetînd lucruri cunoscute, cînd afară, iată! prietenele tale se joacă".

„Da! Așa e! Ce stau eu în casă? Lecțiile le știu. Din clasă, ce e drept! Le citesc o dată deseară și gata! Și ce mai fulguiește! Tocmai bine. Cu fetele de afară o să încing o bătaie..."

Și o zbughi pe ușă.

...Cînd s-a întors se înnoptase. Fața îi ardea ca jeraticul. Alergase, nu glumă. Gabriela, sora ei mai mare, venise de mult de la școală. Cum o văzu, o și luă la rost:

— Ia ascută Felicia, ce s-a întîmplat cu tine? Unde ai fost? Ți-ai făcut lecțiile? Văd c-ai aruncat cărțile pe masă, fără să deschizi vreuna.

— Lasă-mă să-ți explic. Știu lecțiile. De exemplu, la geografie: Afluenții Siretului sînt: Suceava... Moldova... Trotușul...

— Trotușul... repetă Gabriela. Alții?

Felicia se înroși. Cum de nu-i mai vin în minte și alți afluenți?

— Pune mîna pe carte! îi spuse sora sa scurt.

Neavînd încotro, luă geografia și se așeză pe pat. Citi ce citi, dar îndată își simți pleoapele grele, grele ca de plumb. Adormi. Cartea rămase deschisă la aceeași lecție: „Apele din R.P.R."

A doua zi, la școală, ce întîmplare! A fost ascultată tocmai la... geografie. Cum e și firesc, n-a știut. In catalog, în dreptul numelui său, apăru pentru prima oară un 2.

In bancă, Felicia plîngea. Nu atît pentru că primise doiul acela, cît pentru faptul că fusese atît de slabă și se luase după acel glas — glasul automulțumirii.

Ce s-a întîmplat apoi cu Felicia? Răspunsul vi-l poate da catalogul clasei a IV-a de la Școala medie nr. 2 din Suceava: după acel 2 au apărut multe note. Dar ce note! Numai 5!

Emil DOBRESCU

VEȘTI DIN ȘCOLI

O MAGAZIE BOGATA

Toamna aceasta am cules din grădina școlii roade mai bogate ca în anii trecuți. Asta s-a văzut după ce am umplut magazia internatului cu tot felul de zarzavaturi și legume: varză, ceapă, cartofi, morcovi și altele.

O parte din fructe le-am predat la cooperativa din comună, iar cu banii primiți am cumpărat material pentru 3 sobe de teracotă și 50 de bănci noi.

Stelian BANAȚEANU
com. Corbi, raion Curtea de Argeș
regiunea Pitești

MI-AM NOTAT DATE INTERESANTE

La consfătuirea raională a „Tinerilor grădinari și pomicultori" am fost invitată și eu. In caietul meu am notat o mulțime de lucruri interesante. Elena Maleș a povestit cum a reușit să scoată 60 kg cartofi din șase cuiburi.

De la Casa de copii „Scheia" un băiat a vorbit despre altoirea pomilor fructiferi.

Nu m-am dat în lături nici eu. Am arătat cum mi-am făcut o grădină de zarzavat și una de flori.

Viorica TCACIUC
cl. a VII-a
comuna Dănila
regiunea Suceava

TĂTARCA

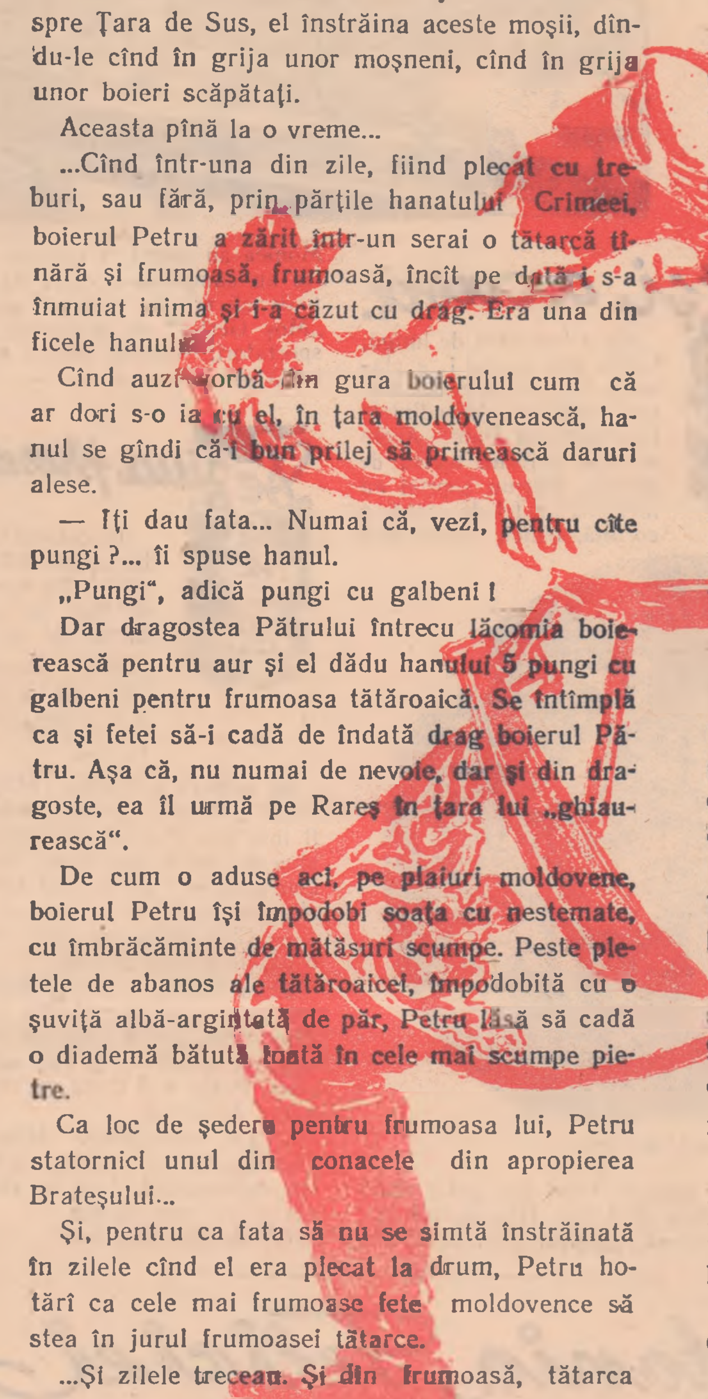
Legendă culeasă de
Ștefan Zaides
Ilustrații: Z. Iulian

Calea ferată Galați-Bîrlad trece — aproape în linie dreaptă — pe lîngă lacul Brateș, apoi străbate, ușor șerpuind, spre Țara Moldovei de sus.

De-a lungul liniei stau înșirate, ca niște mărgele pe un fir de mătase, comune mai mici sau mai mari, așezări liniștite de moldoveni molcomi la vorbă, dar harnici la treabă. Asemenea așezări sînt și cele vecine Galațiului și Brateșului: Tătarca, Șivița, Frumușița, Tulucești...

Numele lor sînt legate de o veche și frumoasă legendă, dacă nu scornită, cel puțin îmbogățită de fantezia populară.

★

Legenda spune că aceste pămînturi mănoase aparțineau cîndva prea cinstitului și slăvitului boier moldovean Petru, coborîtor de neam domnesc din Ștefan, fiul lui Bogdan cel Orb. Dar cum boierul Petru se ocupa cu negoțul peștelui și bătea mereu drumurile din josul Moldovei spre Țara de Sus, el înstrăina aceste moșii, dîndu-le cînd în grija unor moșneni, cînd în grija unor boieri scăpătați.

Aceasta pînă la o vreme...

...Cînd într-una din zile, fiind plecat cu treburi, sau fără, prin părțile hanatului Crimeei, boierul Petru a zărit într-un serai o tătarcă tînără și frumoasă, frumoasă, încît pe dată i s-a înmuiat inima și i-a căzut cu drag. Era una din ficele hanului.

Cînd auzi vorbă din gura boierului cum că ar dori s-o ia cu el, în țara moldovenească, hanul se gîndi că-i bun prilej să primească daruri alese.

— Îți dau fata... Numai că, vezi, pentru cîte pungi ?... îi spuse hanul.

„Pungi", adică pungi cu galbeni!

Dar dragostea Pătrului întrecu lăcomia boierească pentru aur și el dădu hanului 5 pungi cu galbeni pentru frumoasa tătăroaică. Se întîmplă ca și fetei să-i cadă de îndată drag boierul Pătru. Așa că, nu numai de nevoie, dar și din dragoste, ea îl urmă pe Rareș în țara lui „ghiaurească".

De cum o aduse aci, pe plaiuri moldovene, boierul Petru își împodobi soața cu nestemate, cu îmbrăcăminte de mătăsuri scumpe. Peste pletele de abanos ale tătăroaicei, împodobită cu o șuviță albă-argintată de păr, Petru lăsă să cadă o diademă bătută toată în cele mai scumpe pietre.

Ca loc de ședere pentru frumoasa lui, Petru statornici unul din conacele din apropierea Brateșului...

Și, pentru ca fata să nu se simtă înstrăinată în zilele cînd el era plecat la drum, Petru hotărî ca cele mai frumoase fete moldovence să stea în jurul frumoasei tătarce.

...Și zilele treceau. Și din frumoasă, tătarca tot mai frumoasă se făcea, tot mai mult înflorea.

Cînd sosea boierul Petru de la vreun drum mai lung, zile de-a rîndul vinul curgea în pocale, berbecii și vînatul sfîrîiau în frigări și un întreg alai petrecea la curtea boierului-pescar.

La aceste petreceri îi plăcea Rareșului să-i audă cîntînd pe țiganii robi, care scorniseră fel și fel de cîntece — unele mai frumoase decît altele — pe seama fiicei de han. Cel mai mult însă ținea Rareș să-l asculte pe un flăcău, țigan rob, meșter la cîntări pe cît de chipeș la înfățișare. Țiganul acesta scornise cel mai plăcut cîntec despre frumoasa tătăroaică. Pe o melodie care îți fermeca auzul, el cînta cuvinte de laudă pentru înțelepciunea boierului care-și alesese asemenea frumusețe să-i desfete inima, lăuda chipul de înger al tătăroaicei, pletele ei negre ca abanosul și privirea plină de farmec...

„...O, tătarcă! Tu lucești.
Cu șuvița — frumușița!..."

se termina cîntecul.

Și totul părea că merge de minune. Însă un alt han tătar, tînăr, căruia îi fusese făgăduită tătarca Rareșului — se gîndi să se răzbune. Pe luntri ușoare, într-o noapte, el trecu pe tăcute Brateșul. Gîndea să-l piardă și pe ghiaurul blestemat. Petru se afla plecat departe, spre izvoarele Siretului.

Și cruntul han nu se lăsă înduplecat de rugămințile tătarcei. După ce măcelări oamenii lăsați de Petru, precum și întregul alai de copile moldovence, o prinse pe tătarcă, o tăie în patru și o aruncă în cele patru vînturi ca semn că-și trădase legămîntul de logodnă și-și lepădase religia și neamul.

Cînd a sosit Petru, l-au întîmpinat la poarta boierească, urlînd a jale, numai haidăii de curte, hămesiți de foame.

De jale și furie, boierul a căzut la pat zile în șir. Cînd s-a sculat, se mai liniștise. Dar jalea îi rodea amarnic inima. Și, într-o gîndire de-o clipă, se hotărî să părăsească aceste locuri pline de aduceri aminte.

Chemă la el bătrînii așezărilor și apoi iscăli act de dăruire a pămînturilor către iobagii acelor locuri, liberîndu-i pentru vecie. Dar Rareș puse țăranilor condiție: în amintirea dragei sale, satele de pe acel pămînt să poarte nume după cuvintele din cîntecul alcătuit de tînărul țigan.

...Și de atunci, așezările din marginea Galațiului se numesc Tătarca, Tulucești („tu lucești"), Șivița (șuvița) și Frumușița...

Răspunsurile la concursul „CINE ȘTIE MAI MULT?"

— SERIA A III-a —

Pentru clasele a IV-a și a V-a

1. Mătrăguna face parte din familia solaneelor, mușețelul din familia compozeelor, păpădia și ananasul din familia umbeliferelor.

2. 32 de oameni se pot așeza în 8 rînduri înscriind un octogon de diferite forme. Iată mai jos cîteva dintre ele:

3. Rîndunica se hrănește cu musculițe. Acestora, înainte de ploaie, din pricina vaporilor de apă din atmosferă li se umezesc aripioarele și nu mai pot zbura prea sus. De aceea rîndunica este nevoită să-și culeagă hrana zburînd razant cu pămîntul.

4. Sarea se umezește înainte de ploaie, pentru că atunci se află în aer o mare cantitate de umezeală. Sarea (clorură de sodiu) fiind o substanță hidroscopică absoarbe vaporii de apă din aer.

5. Versurile au fost scrise de Mihail Eminescu în poezia „Povestea codrului".

Pentru clasele a VI-a și a VII-a

1. Numărul puieților este cuprins între două pătrate perfecte consecutive. Cum acest număr este mai mare cu 25 decît pătratul perfect inferior lui și este mai mic cu 6 decît cel superior lui, rezultă că diferența dintre cele două pătrate perfecte consecutive este de 6 + 25 = 31. Acum să ne gîndim puțin la o particularitate a pătratelor perfecte consecutive. Dacă privim o tabelă cu șirul natural al numerelor și cu pătratele lor, observăm că suma a două numere consecutive este egală cu diferența pătratelor lor. De exemplu:

$5 + 6 = 11$, iar
$6^2 - 5^2 = 36 - 25 = 11$; sau:
$20 + 21 = 41$ iar
$21^2 - 20^2 = 441 - 400 = 41$.

Concluzia pe care o tragem de aici pentru problema noastră este foarte simplă: Ca sumă a două numere consecutive, numărul 31 este format din adunarea lui 15 cu 16; cele două pătrate perfecte corespunzătoare sînt deci:

$15^2 = 225$ și $16^2 = 256$

iar numărul căutat este:

$225 + 25 = 250$
sau $256 - 6 = 250$

2. M. NEAGRA — Egee — Mediterană — C. Suez — MAREA ROȘIE — Oc. Indian — Strîmtoarea Malacca — M. Chineză — M. GALBENA — M. Japoniei — M. Ohotsc — Strîmtoarea Behring — M. Laptev — M. Cara — M. ALBA — Canalul Belomor-Volga — M. Țimliansk — Don — M. Azov — M. NEAGRĂ. —

3. Republica înființată de negri în cursul secolului trecut se numește Liberia și este așezată în Africa.

4. Iepurele, șarpele și peștele sînt viețuitoare care dorm cu ochii deschiși.

5. Versurile corecte sînt:

Ca mulți lorzi de viță veche
Din îndepărtatul nord
Lordul John e ntr-o ureche,
Fluieră pe cîmp și cîntă
Și e cel dintîi la trîntă.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii, tel. 7.61.00 7.60.10. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POȘTALE și SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI.
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114, Tiparul Intr. Poligrafică Nr. 2, str. Brezoianu Nr. 23—25.